

Szeretet

A Gyülekezet ragasztója a szeretet.

2019

SEPTEMBER

9. szám

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXX. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

Tanulás: jellem és jövő

Fotó: VISZ zenetábor, 2019

TARTALOM

- Iskola, jövő, nevelés
- Bemerítések
- Jubileum és imaházavatás
- Történelmi arcképcsarnok
- Csillagász-tábor és zenetábor
- Vén-avatás a szaniszlói románknál
- Észak-amerikai fiatalok Erdélyben

„A helynek, amelyet Isten választ magának, ahol az ő népe között megjelenhet, az Istentől rendelt célt kell szolgálnia, mivel az imádság házának rendeltetését ő határozta meg. Az ember feladata, hogy ezt tisztelje. Illetve, ami ennél még fontosabb, hogy az ember tisztelje azokat is, akik e házban keresik az Istent.”

Életünk szerves része a tanulás. Gyermekeként megtanulunk járni, beszélni, majd óvodába, iskolába megyünk és jövőnkett megalapozandó akár 16–18 évet is töltünk intézményes tanulással. A történet azonban nem ér véget itt. Ismeretszerzésünk, jellemünk formálódása egy életen át tart. Így, tanévkezdés küszöbén néhány gondolatot szeretnék megosztani a kedves olvasóval abból, amire engem is tanított és tanít az Úr tanulásom, iskolai tanításom, életem folyamán. Előre bocsátom, az élet iskolájában az olvasóval együtt tanuló diákok írja e sorokat.

Az Úr Jézus földi életére gondolva eszembe jutott a jól ismert eset, mikor a 12 éves fiatalembert, zsidó szemmel a férfitá válás küszöbén álló Jézust, szülei felviszik a templomba, a húsvét ünnepére. Hazafelé menet vesznek észre, a fiú hiányzik, majd három napi keresés után megtalálják a templomban az írástudók közt, velük beszélgetve, „...Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.” (Lk 2:46, 52)

Szíven ütött az, hogy Isten Fia, az urak Ura *alázattal*, a templomban ülve hallgatja és kérdezőgeti az írástudókat, akik elcsodálkoznak bölcsességén. Megfeddett Isten Lelke. Tanulásom, jellemformálódásom ugyanis sokszor ott bukott el, hogy nem hallgattam meg mást, nem kérdeztem meg véleményét, vagy esetleg elengedtem fülem mellett, gondolva, hogy én jobban tudom. Az alábbi leírás találó példája ennek a lelkiületnek. Arany László verse nyomán ismerős a vadgalamb és a szarka példája, amelyben a szarka csakhamar magára hagyja a fészekrakáshoz mások nélkül is oly jól értő galambot. A vers így fejeződik be: „A vadgalamb maga maradt / Félig volt csak fészke kész / Most is hitvány lakóhelye / Látod, hogyha arra mész.” (Arany László: A vadgalamb és a szarka)

(>>> a következő oldalon)

Tanulás...

(>>> a címlapról)

Ahhoz, hogy, akár iskolában, akár az életben tanuljunk, fejlődünk, szükséges az *aktív figyelem*, az *alázat*, annak elismerése, hogy növekednem kell. Soha nem vesztes az az ember, aki fejlődési szándékkal figyel mások tanácsára, leszűri belőle a jót, beépíti azt jellemébe. Most is, több mint 20 év távlatából meghatározó számomra egykori német tanárom pontossága, következtetése, szigorú, de kiegyensúlyozott, emberközeli jellege. A bölcsen megtervezett tanulás velejárója a növekedés.

Lukács az Úr Jézus növekedésének három dimenzióját írja le: a *bölcsesség* növekedését, a *fizikai* fejlődést, valamint a *jellembeli* növekedést. A bölcsesség több mint az ismeret. A bölcsesség értelmes, helyes döntéseket is jelent, amelyhez szükségünk van Isten vezetésére, testvérek tanácsára, de ismeretre is. A fizikai fejlődésről most nem szólunk, bár ez is Isten kegyelme. Ismertem olyan szülőket, akik amiatt szomorkodtak, hogy gyermekük betegség miatt nem fejlődött fizikailag.

Végül, Jézus fejlődésének harmadik vetülete a *jellembeli* növekedés, amely Isten és emberek előtt kedves. Érdekes odafigyelnünk arra, kedves szülők, diákok, pedagógusok, hogy a tanulás-tanítás folyamatában sem első sorban emberek, hanem Isten tetszését keressük. Nem pusztán jövőnk megalapozása, vagy ismeretszerzés céljából tanulunk, bár ez is fontos. Krisztusért megyünk az iskolába, Érte tanulunk, tanítunk, az Ő nevére akarunk dicsőséget hozni. Az emberek első sorban munkaerkölcsünk révén figyelnek fel Urunkra.

Ahogy minden élő szervezet növekszik, nekünk is növekednünk kell, a mennyei célig. Tanulásban, munkához való hozzáállásban, jellemben, krisztusivá válásban. Pál ezt mondja: „*Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának a Krisztus Jézusban adott jutalmáért*” (Fil 3: 13-14).

Tanévkezdés előtt állunk. Mindent könnyebb elkezdeni, mint kitartó, szívós munkával befejezni. A célratörő élet nemcsak lelkiekben érvényes. Legyenek tanulásunkban is, munkánkban is egészséges, bölcs céljaink, amelyért készek vagyunk áldozatot hozni, „izzadni” is ha kell és Isten dicsőségére megvalósítani azokat.

Áldott tanévet kívánok minden diáknak! Minden kedves szülőnek, pedagógusnak is kívánom Urunk bölcsességét, erejét, a tanulás és nevelés isteni feladatában!

Vékás Benjámín
Szatmárnémeti
A szerző pedagógus.

:: HAVI KÖZ ::

■ 2019. augusztus 2-án Balogh Ferenc hadadi lelkipásztor, polgármester szervezésében egy 25 fős **dél-koreai keresztyén énekcsoport** látogatott Erdélybe. Testvéreink jó része hivatásos előadóművész Milánóban, ugyanakkor egy evangéliumi gyülekezetplántáló misszióban is tevékeny-

kednek. Romániában karitatív munkát végeztek a romák között, esténként pedig gyülekezeteket látogattak meg – köztük Szilágyballán és Zilahon –, ahol előadásuk egy része közismert klasszikus zenedarabokat dolgozott fel, másik pedig általunk is ismert keresztyén énekekből állt, melyekkel az Urat dicsőítették. Testvéreink más kultúrát képviseltek, de hálásak vagyunk, hogy Krisztus gyermekeit ismerhettük meg bennük! **(Veress Ernő lp.)**

■ A **Baptista Teológiai Akadémia** továbbra is várja a teológiai tanulmányokra jelentkezőket a 2019-2020-as tanévre **nagyvárad** **fakultatív konzultációs központjába**. Lelkipásztori, hitoktatói, kántori alapképzésre, valamint mesteri képzésre, ezen belül zenei mesteri fokozatra lehet jelentkezni a konzultációs központ email címén (teologia@rmbgysz.ro), illetve telefonszámán (0735 500 700). A **jelentkezési határidő 2019. szeptember 5.**

■ Kínában **kitörölték az „Isten”, a „Krisztus” és a „Biblia” szót** több klasszikus könyvből. A cenzúrázott könyvek közé tartozik például Daniel Defoe Robinson Crusoe-ja is, aki három Bibliára lel egy hajó romjai között, amelyeket morális irányítóként használ amíg a szigeten reked. A kínai verzióból kitörölték a Biblia szót és azt írták, hogy néhány „könyvre” lelt a főszereplő. A Kis Gyufaáruslányban a dán Hans Christian Andersen egyik fejezetében azt írja, hogy „amikor egy hullócsillag látható, akkor az azt jelenti, hogy valaki Istenhez került a mennybe.” A kínai verzióban viszont az olvasható, hogy „amikor egy hullócsillag látható, akkor egy ember elhagyja ezt a világot.” Anton Chekhov Vanka című könyvében egy templomi jelenet található, ahol egy imádságot mondanak. Ezt a részt teljesen kitörölte a kommunista kormány. Az Asia News hírportál szerint a kereszténység cenzúrázása nem csak az általános iskolákban fordul elő, ugyanis több egyetemi professzor is elítéli a klasszikus könyvek keresztény tartalmát és, ha ilyeneket talál egy diáknál, akár el is kobotzza azt. 2018-ban egy új kínai törvény kimondta, hogy a kereszténységet egységesíteni kell a kommunista hatalom elveivel, ezért bejelentettek egy 5 éves tervet ennek megvalósítására. **(hitradio.hu)**

Mitől lesz jó a tanév?

Mint Isten kegyelméből élő, gyakorló szülő, pszichológus és pedagógus több szempontból is rálátásom van, hogy mi jó a gyerekeknek, a szülőknek és a tanároknak egy tanév során, vagy általában abban az életszakaszban, amíg a gyermekek iskolába, óvodába járnak. S bár valószínűleg legtöbb olvasó tisztában van ezekkel a dolgokkal, úgy gondolom, nem árt az ismereteket felfrissíteni.

A kezdetek

Függetlenül attól, hogy a gyermek az óvodát, az előkészítőt, az 5-ik, a 9-ik osztályt, vagy egyetemi éveit kezdi, fontos, hogy szorongásainkat, félelmeinket, tegyük le a jó Isten kezébe és bizalommal, bátorsággal engedjük útra csemetéinket, „mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét” (2 Tim 1:7). Ha mi nem görcsölünk, stresszelünk, a gyerekeknek is könnyebb lesz az új környezetet megszokni és a kihívásokhoz alkalmazkodni. Különösen óvodakezdekori gyakori a sírás. Ez az időszak változó, van, akinél egyáltalán nincs jelen, és általában a 6-ik hétre mindenkinél elmúlik. Akinél mégis tovább tart, az se essen pánikba. Saját tapasztalat, hogy a most nyolcéves nagyfiám óvodakezdekori (akkor 2 éves és 4 hónapos volt) szeptembertől januárig minden nap sírt. Amint viszont otthagytam, rövid időn belül megnyugodott. Kedves szülők, bízzatok rá nyugodtan a pedagógusokra a gyermekeiteket, biztosítsátok őket afelől, hogy nagyon szeretitek őket, ezt mondjátok is el nekik minden reggel, és határozzátok meg, mikor jösztek utánuk (délben, miután felkeltek, délután 4-órákor). Ha a gyermek sír vagy hisztizik, hogy ő márpedig akkor sem akar oviba vagy suliba menni, maradjatok higgadtak, őrizzétek meg a hidegvéreteket, és vigyétek el óvodába vagy iskolába. Nagyon fontos, hogy *higgadtak, szeretetteljesek és következetesek* legyetek. Előfordul, hogy egyes gyermekek pszichoszomatikus tüneteket (hasfájás, fejfájás, láz, hányinger, hányás, hasmenés) produkálnak. Ekkor sem kell megijedni. Ha valakinek eddig nem voltak hasonló jellegű problémái, akkor több mint valószínű, hogy az iskolakezdéssel kapcsolatos szorongások váltanak ki a gyermekekben ilyen tüneteket.

A folytatás

Ahhoz, hogy sikeresnek könyveljünk el egy tanévet, nagyon fontos a csapatmunka. A gyerekek, szülők és pedagógusok egy csapatot alkotnak. Ideális esetben egy célért küzdenek, mégpedig azért, hogy a gyermekek minden szempontból sikeres, kiegyensúlyozott felnőttekké váljanak. Az út a célig nem egyszerű, sokat kell dolgozni érte, elsősorban a szülőknek, azonban, ha mi szülők következetesen neveljük, tanítjuk, taníttatjuk gyermekeinket, meg lesz a jutalma. Vigyázzunk, hogyan nyilatkozunk a pedagógusokról! Soha ne kritizáljuk őket a gyermekek vagy más szülőktársak jelenlétében! Lehet nem értünk velük

egyedül bizonyos dolgokban, ekkor a legjobb, ha négy szemközt, szeretettel és nem támadólag mondjuk el a meglátásunkat. Ne, hozzunk ítéletet egyből, legyünk higgadtak. A jó kommunikáció jó kapcsolatokat épít, és ez a gyermekünk javát szolgálja. Senki sem tökéletes, mi sem és a gyermekünk sem. Ő is hibázik, aminek következményei vannak. Ha nem az életét veszélyeztető hibáról van szó, ne akarjuk megóvni ennek a következményétől. Beszéljük meg vele nyugodtan, szeretetteljesen, hogy mit hibázott, biztosítsuk arról, hogy ennek ellenére is szeretjük, de legyen meg a következménye az esetleges nem megfelelő viselkedésének. Ha ebben is következetesek és kitartóak vagyunk, egy idő után elérjük a kívánt hatást és a gyermekünk viselkedése megváltozik. Mi is átérteltük ezt a fiammal, az előkészítő osztály megkezdésekor. Hat hétig tartott a harc, a kondicionális nevelés, mire „betört”, mire megszokta, hogy mik az elvárások és hogyan is kell viselkedni egy osztályközösségben, hogyan is kell engedelmeskedni a tanító néninek.

Amúgy az iskolába járás szerintem élvezet, én legalábbis nagyon szerettem tanulni, persze voltak konfliktusok osztálytársakkal, tanárokkal, de elmondhatom, hogy ha emlékszem is ezekre, már nincs meg az a negatív érzelmi töltetük, mint akkor. Bátorítsuk a gyermekeinket a tanulásra, tegyük azt élvezetessé számukra. Annyi és olyan feladatot adjunk nekik, amit képesek elvégezni. A gyermekek (és nem csak) akkor lesznek frusztráltak, ha nem találják a megoldást egy-egy problémára. Segítsünk nekik a gondolkodásban, mentorként, rávezető kérdésekkel irányítva őket, viszont soha ne csináljuk meg helyettük a házi feladatot. Bizonyosodjunk meg afelől, hogy a gyermekünk érti, amit egy-egy feladat elvár tőle, ezután pedig hagyjuk egyedül dolgozni, ne üljünk ott mellette. Ha így szoktatjuk őket a tanulásra, a saját és az ő életüket is megkönnyítjük.

Az első iskolaévekben, különösen az első és a második osztályban, legyünk számukra elérhetőek, amikor otthon tanulnak, különösen az olvasás gyakorlásakor, vagy az idegen nyelv tanulásakor, mert ezeknél szükség van az azonnali visszajelzésre. A beszédhibák javítása történjen meg az első osztály megkezdésére, ezzel is megkönnyítjük az írás és olvasás elsajátítását. Ha úgy érzékeljük, hogy valami gond van a gyermekünkkel, ne szégyelljünk szakemberhez fordulni. A korai fejlesztés nagyon fontos az ilyen esetekben, ne halogassuk, mert az idegrendszer fejlődésében elszalaszthatunk olyan kritikus időintervallumokat, amit később már nem tudunk bepótolni.

A serdülőkről csak annyit, hogy legyen hozzájuk sok türelmünk, szeressük őket, az ő esetükben is legyünk következetesek. Csak pár évig kell kibírnunk a hormonok okozta vihart, utána elcsendesül a tenger és elérjük a célt, sikeres és kiegyensúlyozott felnőtt válik a kis csemeténkből. *„És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Fil 4:7).*

Paniti Helga, Nagyvárad

Örömnep Kémeren. 2019. július 14.-én bemerítési ünnepélyre gyűlt össze Isten népe a kémeri baptista imaházban. Isten szeretetének és kegyelmének gyümölcsét láthattuk megnyilvánulni annak az öt fiatalnak az életében, akik Isten és a gyülekezet előtt felvállalták, hogy meghaltak a régi életüknek és feltámadtak Krisztussal egy új életre. Ezek a fiatalok a gyülekezetben nőttek fel, mégis vallották, hogy az Úr Jézussal való személyes találkozásra és döntésre volt szükségük. Az ünnepi istentiszteleten Isten Igéjét Szabó László lelkipásztor testvér hirdette az Ef 3:14-21 alapján. A bemerítést Pardi Félix helyi lelkipásztor testvér végezte. Isten áldja és tartsa meg a frissen bemerítetteket. *A képen balról jobbra: Szabó László lp., Pardi Benjamin, Szabó Tábita, Szabó Ruth, János Angyal, Szabó Simeon és Pardi Félix lp. (Pardi Félix lp.)*

„Ímhol a víz, mi gátol?” Hálás szívvel gyűlt ünnepre 2019. július 14.-én a sepsiszentgyörgyi gyülekezet és környezete. Dézsi Eszter örömtől ragyogó arccal tett bizottságot megtéréséről és készségéről, hogy engedelmeskedni akar az Igének és követni akarja Jézus példáját a bemerítésben is. Isten Igéjét Papp László érmihályfalvi lelkipásztor, a bemerítkező nagybátyja hirdette a Mt 3:1-3, 13-4:11 alapján. A bemerítést Dézsi István, a helyi gyülekezet lelkipásztora, a fehér ruhás édesapja végezte. Áldáskérés után a gyülekezet és a rokonság köszöntötte legfiatalabb testvérünket, majd együtt járultunk az úrvacsorához. Az Úr

áldja meg az új tagot, legyen olyan gyümölcsöző lelki élete, mint a folyó mellé ültetett fáé! *A képen balról jobbra: Papp László, Dézsi Eszter, Dézsi István. (Barabás Emőke)*

Bemerítés Bagoson. 2019. május 19.-én Bagoson örömmel ünnepeltük Üveges Róbertnek az Úrhoz való megtérését. A bemerítési ünnep alkalmával Bodor Sándor testvér hirdette Isten csodálatos Igéjét arról, hogy a mennyben egyetlen bűnös ember megtérését is örömmel

fogadják. Hisszük, hogy még mások is fogják követni a Robi példáját. Hála Istennek, hogy Robi sok próba után most jobban van. Isten áldja meg őt egész családjával együtt, és azokat is, akik segítették őt megtérni az Úrhoz! **(Szekrényes Pál lp.)**

Ismét örömnepet ültünk Bagoson 2019. augusztus 4.-én is, amikor három fiatal tett bizottságot hitbéli meggyőződéséről, és bemerítkezett Jézus Krisztus parancsa és példája szerint. A fehér ruhások balról jobbra: Molnár Gábor Lajos, Budai Zsuzsanna és Antal Lénárd. Isten áldja meg őket és segítse, hogy hűségesek maradjanak Jézus Krisztushoz életük végéig! Ünnepi alkalmunk vendég szolgálattevője Székely Béla Dániel lp. volt Sarmaság-

ról, lelkesen hirdette Isten Igéjét a Mt 3. fejezete alapján. Az énekkar szolgálataival és közösen énekelve is gazdagodtunk lelkileg Isten házában, gyönyörködve az Ő jóságában és irántunk való nagy szeretetében. **(Szekrényes Pál lp.)**

Jubileum és imaházavatás Szamosardón

Huszonöt év telt el azóta, hogy Szamosardón az Úr ajtót nyitott az evangélium hirdetésére.

2019. augusztus 4-én tartottuk az imaházmegnyitő ünnepet, ahol hálát adtunk Istennek az elmúlt 25 évért is, amelynek végén ma az ő kegyelméből 36 tagú gyülekezet működik az észak-szilágysági faluban. Az ünnepség során elhangzott beszámolóból idézünk: „A rendszerváltás után Isten kegyelméből Szamosardóra is eljutott az evangélium. 1992-ben Varga Jolán testvérnő Bősházáról engedelmeskedett a Jó Isten hívásának, és eljött Szamosardóra, evangéliumi könyveket hozott, és hirdette az evangéliumot, Tóth Pál Béni bácsi házában téve bizonyosságot. Jolán testvérnőnk többek között az 1Kor 15:58 indította: «Azért szerelmes atyámfiai erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dorgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.» Amikor látta, hogy vannak vágyakozó lelkek az evangélium befogadására, elhívta Gál Győző és Módi Miklós szentkirályi testvéreket, akik hirdették Isten igéjét és az Úr Jézusról szóló evangéliumot. Az első összejöveteli alkalmat Tóth Pál Béni házában tartották. Többen eljöttek a faluból és örömmel hallgatták az örömhírt. Az evangélium ereje elhatott a szívekhez és megtérések történtek. Akik örömet vettek az ígét, azok a bemerítéssel is megpecsételték döntésüket. 1994 júliusában Szamosardóról 4-en merítkeztek alá és vállalták hitüket Szilágyentkirályon, mivel akkor a faluban nem volt még imaház. Szamosardón ekkor vette kezdetét a baptista misszió, amelynek ma a 25 éves jubileumát is ünnepeljük.”

Az utóbbi hetek nagy kihívást jelentettek a tagok számára, mivel a személyes és családi feladatok mellett – amiből faluhelyen van bőven ebben az időszakban – mindenki kivette részét a hátramaradt munkálatokból is az imaháznál. Istennek mondunk köszönetet mindenkiért, akik hozzájárultak ehhez a csodálatos szolgálathoz.

Az istentisztelet a szalagvágás mozzanatával indult, a körzet fiataljainak dicsőítő énekei között. Fazakas György nádasdi lp. igeolvasása és közös ima után a nép bevonulhatott az imaházba. Imáinkban megemlékeztünk a megtett útról, melyre Gál Győző ny. lp. testvér emlékeztetett. A körzet volt lelkipásztora Módi Miklós testvér beszámolt a huszonöt évi munkáról, és a képes bemutató által gondolatban megállhattunk

néhány múltbeli momentumnál, amely az ardói gyülekezet fejlődését mutatta.

Öröm volt számunkra, hogy Pardi Félix kémeri lp. testvér, a Szövetség elnöke is köztünk volt családjával és az Úrtól rábízott üzenetet adta át a 2Krn 6:1-11-ből. Mint mondta, a helynek, amelyet Isten választ magának, ahol az ő népe között megjelenhet, az Istentől rendelt célt kell szolgálnia, mivel az imádság házában rendeltetését ő határozta meg. Az ember feladata, hogy ezt tisztelje. Illetve, ami ennél még fontosabb, hogy az ember tisztelje azokat is, akik e házban keresik az Istent.

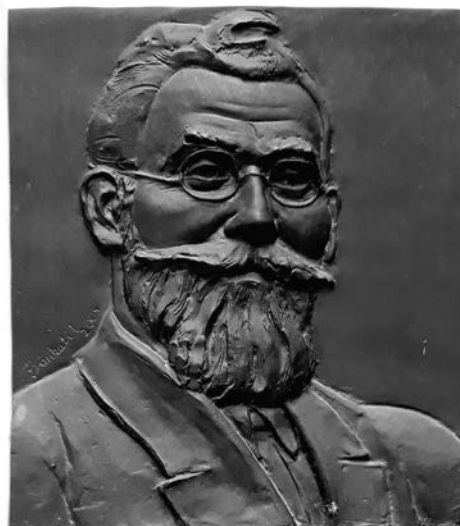
A fohászkodás mozzanata következett, amikor Gál Győző, Módi Miklós, illetve alulírott az összegyűltekek együtt imádkoztunk a gyülekezet jövőjéért, majd köszöntést hallgattunk meg János Csaba lp., a szilágysági missziókerület elnöke részéről. Kanadai vendégeink is voltak George Cuff, illetve Paul Gericke személyében, akik szintén köszöntötték a gyülekezetet. A köszöntések után Fazakas György lp. szólt evangelizáló üzenetet az 1Móz 28:16-17-ből: „Bizonyára az Úr van ezen a helyen és én nem tudtam.” A több, mint három órás alkalom után az ardói gyülekezet vendégszeretetét élvezhettük a kultúrotthonban. A megtett útért és az egész napért köszönetet mondunk Istennek! Azért is hálát adunk, hogy a tökéletes „templo-mot”, a mi Urunk Jézus Krisztust elküldte közénk, akinek akarata, hogy az ő népe formálódjon az ő kép-mására. (Sebestyén László lp.)

Meyer Henrik, „az ország prédikátora”

– Száz éve hunyt el az úttörő prédikátor

Amikor 1873-ban Magyarországra érkezett, a baptisták száma alig volt 20 fő az egész országban. Gyülekezet egy sem volt még, az a néhány német ajkú bement személy formálisan a Bécsi Baptista Gyülekezethez tartozott. Viszont amikor 1919-ben az örökkévalóságba költözött, a magyar baptisták közössége már mintegy 24.000 tagot számlált! Nagy idők áldott tanúja lett Meyer Henrik, aki édesapjától asztalosságot tanult és kitűnően értett a mezőgazdasághoz is. Sikeres szakember válhatott volna belőle szülőföldjén, Németországban, és gondtalan életet élhetett volna, helyett utlegeléseket vállalt idegen földön Jézus Krisztusért, elutasítva a biztos megélhetési forrást jelentő munkát a Brit és Külföldi Bibliatársulat keretén belül. Ez a szervezet ugyanis felekezetközi szolgálatot végezve nem engedélyezte, hogy alkalmazottai a saját felekezetüket és annak tanításait népszerűsítsék. Meyer Henrik képtelen volt elhallgatni azt, amit a Bibliából megértett: a bűnbocsánatot nyert embernek szükséges a bementítés által is kinyilvánítania a Krisztus iránti elkötelezettségét. Vallotta, és ahol csak tehetett, hirdette, hogy csak a Jézus példáját követő engedelmesség révén lesz igazán boldog és beteljesedett az ember élete.

Az 1862-ben történt bementítkézését követően a lélelmentés vágya úgyannyira fűttötte a fiatal Meyert, hogy először önszorgalomból Bibliákat és szórólapokat osztogatott, később a lelki életben való megerősödése érdekében két esztendő tölött az európai baptizmus atyjának nevezett Johann Gerhard Oncken által irányított hamburgi gyülekezetben. 1869–1972 között három esztendő n át missziózt a dél-oroszországi Odesszában, miközben iparosként dolgozva kereste meg kenyerét. Az odesszai évek alatt avatták fel a lelki szolgálatra, és ebben az időben vette feleségül Michelson Matildot, aki közel harminc évig volt hűséges és alkalmas segítőtársa. Úgy gondolta, hatékonyabb szolgálatot végezhet majd, ha a Brit és Külföldi Bibliatársulat alkalmazottja lesz, így 1872-ben csatlakozott a szervezethez. Munkaterületének Zágrábot jelölték ki, a következő évben viszont – Isten bölcs és titkos akaratából – Budapestre irányították. Ekkor még nem tudhatta, hogy mintegy 40 esztendő n át fog itt élni és munkálkodni. Amellett, hogy Bibliákat és más keresztyén irodalmat terjesztett, szenvedélyesen hirdette az evangéliumot, és a bementítésről szóló

MEYER HENRIK
1842 – 1919
A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA
MISSZIÓ ÚJJÁSZERVEZŐJE
AZ ELSŐ BUDAPESTI
(WESSELÉNYI UTCAI)
GYÜLEKEZET ALAPÍTÓ
LELKIPÁSZTORA

ANNO 2004

bibliai tanítást. Óbudán egy házaspár felajánlotta lakását a rendszeres összejövetelek megtartására. Meyer Henrik a figyelmeztetések ellenére továbbra is bizonyosságot tett és tanított, baptista gyülekezet létrejötté érdekében fáradozott, ezért elbocsátották állásából.

Az érdeklődők csoportja egyre növekedett. Nem egyszer zúdítottak rájuk közáport a környéken lakó, feldühödött emberek. Egyik alkalommal, 1881-ben a már sok üldözést, nyilvános megszégyenítést és rágalmakat szenvedett Meyer Henriket véresre verve hagyták az utcán, de ő felállva ezt kiáltotta: „Már látom a kápolnákat a hegyen!” Sokirányú missziós tevékenység közepe tte 1874-ben megalakult a Wesselényi utcai német nyelvű baptista gyülekezet, egy évvel később pedig Kornya Mihályék bementítésével az ország első magyar gyülekezete Nagyszalontán. Ebben a kivételes történelmi korban a népegyházakban eluralkodó szellemiségtől, a szélsőséges teológiai liberalizmus kártékony hatásától megfáradt és megcsömörlött, lelki békét kereső emberek sokasága kapott válaszokat emésztő kérdéseire az egyéni és csoportos bibliatanulmányozás során, valamint az egyre növekvő számú baptista úttörő munkások szolgálata révén. Gyülekezetek százai jöttek létre országszerte, amiket Meyer Henrik erős kézzel fogott össze egy nagy szövetségben. Minthogy előtte nem vol-

tak baptista gyülekezetek Magyarországon, neki kellett az irányt megszabnia a közösségi élet majd' minden területén. Az ő vállaira nehezedett a rohamosan növekvő baptista közösség lelki és anyagi helyzete szervezésének mérhetetlen felelőssége és terhe. Meyer Henrik tudatában volt annak, hogy az ő szerepe és munkássága egyedi lesz a magyarországi baptista misszió történetében, ezért a távoli jövőre is gondolva igyekezett irányítani, megfontolt döntéseket hozni.

Az egyre több magyar gyülekezet megalakulásával és a tagság számbeli növekedésével 1895-től felerősödtek a kritikai hangok Meyer vezetési stílusával kapcsolatban. Voltak, akik nehezményezték, hogy az országos vezető nem tanult meg magyarul, korlátozza a magyar nyelv használatát a Wesselényi utcai gyülekezet összejövetelein, és hogy egy személyben kormányozza az országban szétszórta élő, nagy közösséget ahelyett, hogy viszonylagos önállóságot biztosítsa a gyülekezeteknek. Megözvegyülése után, 1899-ban feleségül vette Poelzig Anna diakonisszát. Meyer Henriknek saját gyermeke nem született, ezért családjába fogadta Kornya Mihály leányát, Máriát, majd pártfogásába vette a hamidi mézárások elől Európába menekülő örmény szülők gyermekét, a később armenológusként és ügyvédként hírnevet szerzett Hovhannessian Eghiát is.

A szervezeti kérdések miatti véleménykülönbségek okán a baptisták két nagy táborra oszlottak. Az ellentétet csak mélyítette, hogy 1905-ben a Meyer és társai (akik között a legnagyobb hatású Kornya Mihály volt) meglátásaival szemben más álláspontot képviselők táborának vezetői elérték, hogy az állam hivatalosan elismerje a baptista vallásfelekezetet. Meyer Henriknek fájt ez a meghasonlás, ami a sok kísérlet ellenére csak a trianoni szerződés aláírása, a történelmi Magyarország szétdarabolása után szűnt meg. A konfliktushelyzetek arra késztették, hogy 1910-től a németországi Frankfurt am Main-ban vállaljon lelkipásztori szolgálatot. Kiterjedt levelezése – az „elismertek” vezetőivel is – bizonyítja, hogy a távolság ellenére mindvégig szívén viselte a magyarországi misszió helyzetét, és továbbra is felelősséget érzett az ottani baptista közösség iránt. Habár korábban visszautasította a hívást, 1915-ben feleségével együtt visszaköltözött Magyarországra. Meyer Henrik, aki sajátos nézetei, a konfliktusok és csalódások ellenére nem szűnt meg „az ország prédikátora” lenni, 1919. március 4-én hunyt el Budapesten. Hamvait évtizedek múlva, a munkásmozgalmi pantheon kialakításakor a Fiumei (Kerepesi) úti temetőből átszállították a budakeszi temetőbe.

Kiss Lehel lp.

Anabaptista gályarabokra emlékeztünk Ausztriában

Az anabaptista reformáció félévezredes évfordulójához közeledve nemzetközi történelmi megemlékezésre került sor 2019. június 17-én az ausztriai Falkenstein (Sólyomkővár) fellegráranak udvarán kialakított emlékhelyen. A megemlékezés apropóját a 480 évvel ezelőtt Habsburg Ferdinánd császár parancsára végrehajtott kegyetlen intézkedések adták. Ebben az időben ugyanis az osztrák-cseh-morva-magyar hármashatár környékén több tízezer Svájc-ból és Németországból elűzött anabaptista menekült keresett ideiglenes menedéket és letelepedési lehetőséget. A habsburg császár az anabaptista menekültek legtehetségesebb teológusát és evangélistáját dr. Hubmayer Balthazárt már korábban letartóztatta és 1528-ban Bécsben máglyahalálra ítélte. A mozgalom vértanúvá vált vezetőjének örökösét Hutter Jakab vette át, aki igyekezett a több hullámban érkező újabb menekülteket letelepíteni, a túlélésüket megszervezni és a jeruzsálemi gyülekezet mintáját szem előtt tartva, az evangéliumi szociális egyenlőséget megvalósítani. Ennek érdekében különböző szakmák szerint csoportosítva közös – hutterita, habán – udvarházakat hozott létre. 1539 telén császári parancsra újabb letartóztatási hullám indult: 150 anabaptistát tartóztattak le, akiket Falkenstein várába hurcoltak és a fellegrár börtönpincéjében éhezettek és kínoztak hosszú hónapokon át. Bár a foglyok hitbeli meggyőződését nem tudták megtörni, 95 anabaptista vezetőt gályarabságra ítélték. Őket rabláncra fűzve, gyalogosan indították Trieszt felé, ahol az evezőpadokhoz láncolva pusztultak el a törökkel vívott tengeri csatákban. Nyolc ország

baptista és más evangéliumi egyházainak képviselői, egyháztörténészei, teológiai tanárai és diákjai vettek részt a konferencián, ahol záródokumentum aláírására is sor került: ebben a jelenlevő egyházak vezetői vállalták, hogy ápolják az anabaptista hagyományokat. Az erdélyi baptistákat dr. Borzási István képviselte.

Dr. Mészáros Kálmán

Csillagásztábor Gyergyóban

Nincs is kiválóbb hely egy „csillagásztábor” megszervezéséhez, mint a Gyergyói Keresztyén Tábor, ahol tiszta időben esténként szabad szemmel is több ezer csillag látható. A táborozók listája szinte pillanatok alatt betelt III–VIII. osztályos gyerekekkel Zilahról és környékéről. Július 16-án több mint 80 gyerekkel indultunk el a tíz napos táborba, hogy testi-lelki felüdülésben legyen részünk. Megérkezéskor a telefonokat kikapcsoltuk, hiszen a tábor egyik előnye, hogy nincs térerő, így a gyerekeket itt nem kísértheti az internet világa. Külön hála és köszönet annak a 27 fős önkéntes és lelkes személyzetnek, akik kora hajnaltól késő estig azon fáradoztak, hogy mindenki jól érezze magát.

A napot tornával kezdtük, majd a gyerekeknek lehetőségük volt áhítatot tartani. A délelőtti tanítás egy ötrészes sorozatból állt, amelyben napról-napra megvizsgáltuk, hogy milyen szerepet játszottak a csillagok Isten tervében: (1.) Isten teremtette az eget, a földet és a csillagokat; (2.) Ábrahámnak Isten olyan sok utódot ígért, mint az égen a csillagok; (3.) József különös álmot látott az előtte meghajló Napról, Holdról és csillagokról; (4.) Bálám egy eljövendő Csillagról jövendölt; (5.) a bölcsek egy csillagot követve találtak rá a világ Megváltójára. Ezek a témák kibontakoztatták szemeink előtt Isten üzenetét. Mi vagyunk azok a drága és különleges csillagok: (1.) akiket Isten megteremtett; (2.) akiket Isten kiválasztott, hogy megáldjon; (3.) akiket Jézus felemel; (4.) akiket Jézus megváltott a bűn átkától; (5.) akiket Jézus vezetni akar.

Az esti tanítás a bolygók nevei köré épült: beszéltünk a Merkúrról, amely a gazdagság és anyagiasság bálványát jelképezi. Jártunk a Vénusz bolygón is, ahol körül jártuk a szerelem útvesztőit. A Marson járva nem találtunk marslakókat, de megértettük, hogy nem is kell félünk semmitől addig, ameddig Jézus velünk van. A Jupiter bolygón az önmagunk bálványozásáról kellett le-

mondjunk. A Napot is próbáltuk megközelíteni és megérteni, hogy milyen jelentőséggel bír az Úrnak napja. Nagy verseny volt, hogy ki lép először a Holdra! Vajon mi, hogyan futjuk meg életünk versenyfutását?

A gyerekek nemcsak a Bibliából tanulhattak a csillagokról, hanem segítségünkre volt Pál Ervin fizikatanár Székelyudvarhelyről, aki sok csillagászati érdekességet és fizikai kísérletet mutatott be nekünk. Egy látványos drámában elkísérhettünk három csillagászt egy galaktikus űrutazásra is, amely által megértettük, hogy ha az ember képes lenne akár fényévekre is elutazni, akkor se találna jobb helyett a Mennyszágnál.

Délutánonként sok kézimunka, játék és vetélkedő adott lehetőséget a kapcsolódásra. A gyerekeket nagyon ösztönözte a tábori zsetonok gyűjtése, amelyekért értékes ajándékokat vásárolhattak.

A környéken lévő természeti különlegességeket is lehetőségünk volt megnézni. A buszos kirándulás ez alkalommal (is) a Gyilkos-tó, Békási-szoros és Békási-tó útvonalon történt. Istené legyen a hála és dicsőség, hogy megőrzött minket minden bajtól és egy felejthetetlen, áldásokban gazdag táborunk lehetett! Hazafele jövet a gyerekeket csak egy kérdés foglalkoztatta: mikor lehet jelentkezni a következő táborra?

Köszönjük Kulcsár Sándornak és Katalinnak, a tábor főszervezőinek fáradhatatlan munkáját, továbbá köszönjük támogatóinknak, akik idén se feledkeztek meg a Szilágyságban élő gyerekekről! **(Nagy Ferencz Ip.)**

III. VISz Zenetábor

2019. július 15–20. között került sor a Romániai Magyar Baptista Vasárnapi Iskolai Szövetség által immár harmadik alkalommal szervezett országos zenetáborra a Hargita Keresztény Táborban, ahol több mint 130 gyermek, számos szülő, 19 zenetanár és 10 tanító, továbbá segítők vettek részt.

A táborkezdés kicsit esősre sikeredett, ezért annál inkább örültünk, hogy a második nap délutánjától már ragyogó napsütés örvendeztetett. Ezért is Istenünknek adhattunk hálát.

Gazdag és áldásos tábori programban volt részünk. A reggeli ébresztőt biztosították a rézfúvós hangszereikkel a tanárok. Reggeli után két csoportban tartottunk a gyermekekkel áhítatot és bibliai foglalkozást. A kisebbek az Eszter könyvét tanulmányozták, a nagyobbakkal pedig az Eszter könyvéhez kapcsolódó különböző témákat érintettünk: önértékelés, hűség, ima és imameghallgatás, bűn és következményei, győzelem Istennel. Ugyanakkor a táborozóknak lehetőség volt a tábor ideje alatt szervezett bibliai tudáspróbán is részt venni három korcsoportban. A több mint harminc versenyző hűségesen töltötte ki naponta a munkalapokat, aminek a tábor végén megvolt a jutalma is.

Az áhítat után került sor az egyéni zeneórákra és a kóruspróbákra. Ebéd után folytattuk a zenélést a délutáni zeneórákon, a „kakaókoncerteken” és a zenekari próbákban. A zeneórákon lehetőség volt mindenféle hangszereken játszani, aszerint, hogy mire iratkoztak fel a gyerekek. Zongorát tanítottak Révész László, Garai Zsolt, Egyed Ernő, Veres Dániel, Borzási Márk; vonós hangszereken Bohusné Anikóval, Farkas Erzsébettel és Lisztes Bertával lehetett tanulni; fúvós hangszereken Domokos Balázssal és Ferenczi Zsófiával tanultak; a rézfúvósokat pedig Martyn György és Halász Zoltán ismertette a gyerekekkel. Gitárt tanított Daika Attila és Székely András, ütős hangszereken pedig Bohus Andrással és Máté Katalinnal tanulhattak a táborozók. Nem utolsó sorban zeneelméletet tanulhattak a gyerekek Juhász Katalinnal, valamint hangtechnikát és vetítést a nagyobb fiúk Kelemen Attilával. A kórust Juhász Katalin és Székely András karnagyok vezették, a délutáni „kakaókoncerteken” pedig minden tanárnak lehetősége volt bemutatni a hangszerét, ezzel is vágyat ébresztve a gyermekekben a hangszerstanulás iránt; ugyanakkor játékkal is gyönyörködtették a hallgatókat. A tábor zenei részét nagy odaadással szervezte és koordinálta Lisztes Piroska udvarhelyi zenepedagógus, karnagy.

Az egyéni hangszerórák lejártával és a szabadidőben lehetőség volt kézimunkázni, társasjátékokat játszani, a játszótéren vagy a sportpályán játszani, sportolni. Kézimunka-műhelyen minden nap valami újat alkothattak a gyerekek: karkötőt fontak, hangszereket készíttettek, pólót festettek, koronát készíttettek, színezték, kerámiagyúrmából alkottak. A tábor ideje alatt foci-, kosárlabda- és pingpong-bajnokságra is sor került, a nyertesek jutalomban is részesültek a tábor végén.

Az esti áhítatok alkalmával együtt dicsőítettük az Urat, bizonyágtételeket hallgathattunk meg, és rövid, érdekes tanításokat, amelyek segítettek jobban megismerni Istent és az Ő örömeit. Hétfőn este Deák Zsolt lelkipásztor hirdette az ígét, kedden pedig Máté Zoltán, a székelyföldi missziókerület elnöke; valamint Angus Cleaver angliai vendégtestvér is szolgált. Angus testvér röviden, a gyermekek számára érdekes szemléltető eszközökkel bemutatva keddtől péntek estig

(>>> a következő oldalon)

III. VISz Zenetábor (>>> az előző oldalról)

felvázolta az evangéliumot a gyermekeknek. Szerda este amerikai vendégtestvérek is szolgáltak közöttünk, Dennis Adams és Randy Sheply lelkipásztorok Virginiából.

Csütörtök este Szabó Szilárd lelkipásztor, a péntek esti alkalmon pedig Mezei Ödön lelkipásztor hirdette az evangéliumot. Az esti áhítat után lehetőség volt adva a gyermekeknek, tiniknek az imádkozásra is a kápolna alatti kistermekben; hála a mennyei Atyánk munkájának a gyermeki szívekben: minden este voltak gyerekek és tinik, akik igényelték az imádkozást. Csütörtök este a táborozók nagyrészét megérintette az ige, kiáradt a Lélek, és láthattuk, hogy Isten munkálkodik a kicsik és nagyok szívében egyaránt. Sokan sírtak bűneik felett, s kérték a szabadulást, és azt, hogy Jézus őket is megváltsa.

Mindannyian úgy éreztük, hogy elrepült a hét, és hogy jó volt közösségben lenni, együtt zenélni, ismerkedni, Istenhez közeledni fenn a hegyen.

Szombat délelőtt került sor a zenetábor záró alkalomára. Nagyon sok szülő és hozzátartozó eljött, s a nagy felnőtt- és gyerekesereg betöltötte a kápolnát. A záró alkalmon is érezhettük Isten áldását. A gyermekek bemutathatták egész heti munkájuk gyümölcsét. Meghallgathattunk egyéni, kiscsoportos zene-műveket a különböző hangszereken és gyönyörűen hangszerelt kórusművekkel örvendeztethettük meg a vendégeket Isten dicsőségére. A záró alkalmon Isten igéjéből szólt az összegyűltekhöz Boros Róbert temesvári lelkipásztor.

Hálások vagyunk Istennek, hogy kegyelméből részt vehettünk az immár harmadik zenetáborban, s hogy minden kirendelt számunkra mind anyagi, mint szellemi, lelki szinten. Jó volt meg tapasztalni Isten jelenlétét és az Ő erejét a táborban!

Köszönettel tartozunk a Romániai Magyar Baptista Szövetség Vezetőségének az anyagi és szellemi támogatásáért, hogy mindenben nagy odaszánással segítenek a gyermekek, tinik és tanítók felé való szolgálatunkban. Hálások vagyunk a Hargita Keresztyén Tábor vezetőségének segítőkészségéért és támogatásáért. Köszönjük a szolgálók áldozatos munkáját és az adakozók szívéllyességét. Köszönjük az imatámogatókat, ismerteket és ismeretleneket, akik imafalat húztak a tábor köré: éreztük és tapasztaltuk a közbenjárás eredményét. Mindenért, mindenkor Istené a dicsőség! SDG!

Bereczki Klára

Gyülekezeti vén avatás Szaniszlón

2019. július 7-én vasárnap délután több gyülekezet testvérisége együtt ünnepelt a szaniszlói cigány imaházban, ahol a népes testvériség jelenlétében Izsó István testvér gyülekezeti vénné avatása történt meg. Hálások vagyunk azért, hogy Izsó István testvér már eddigi szolgálata alatt is nagy áldást jelentett a gyülekezetek számára. Az avatási ünnepség közös ünnepe volt az érmihályfalvai magyar baptista gyülekezetnek, a Cigánymisszió Alapítványnak, valamint a szaniszlói és körtvélyesi 2-es cigány gyülekezeteknek.

Az avatási istentiszteletet a bihari missziókerület megbízásából Albert Zsolt lelkipásztor testvér vezette. Az igehirdetés szolgálatában Kőszegi Dániel testvért, a Cigánymisszió alapítóját használta a gyülekezet felé az Úr, aki a 2Kor 4:1-7 alapján szólt az Isten által megszentelt olajról: „A kenetet az kapja, aki hűséges, Isten pedig azért hívja el szolgálót, hogy az Ő kenete nyilvánvaló legyen az életükben. Vigyük az Úr elé amink van, Ő úgyszemint kér többet, és minden edényünk megtelik.” Az avatóbizottság tagjai Albert Zsolt, Filep Szilárd, Papp László, és Gál Győző lelkipásztor testvérek voltak.

Köszöntések hangzottak el a jelenlevő misszióvezetők, lelkipásztorok, és gyülekezeti képviselők részéről. A több mint kétszáz fős, népes gyülekezet az alkalom végén szeretetvendégségen is együtt időzhetett. **(KCA)**

Felvételi a szilágysági bibliaiskolába

Felvételit hirdetünk a 2019-2020-as tanévre a **Szilágysági Baptista Bibliaiskolába!** Az iskola 1995-ben alakult, sokáig Zilahon működött, az utóbbi években azonban a krasznai és a szilagyballai gyülekezet ad otthont neki. Jelenleg kétéves oktatási programot kínálunk a következő tantárgyakkal: *Őszövetségi bibliaismeret, A Biblia tanítása és tévhitek, Kereszttyén élet, Újszövetségi bibliaismeret, Gyülekezeti élet, Szolgálat a gyermekek és fiatalok felé, Gyülekezeti igezolgálatok, Bibliatanulmányozási módszerek, Evangelizáció és tanítványság.* A diákok és a programban résztvevő tanárok (Borzási István dr., Fazakas György, János Csaba, Nagy István, Szekrényes Pál és Veress Ernő igazgató drd.) szombatonként 9,00 és 13,00 óra között találkoznak a szilagykrasznai imaháznál.

Célunk, hogy megfelelő tanulmányi anyagokat, meghitt testvéri légkört, ismeretben való növekedést biztosítsunk diákjainknak, felkészítve őket a szolgálatra, segítve nekik felismerni lelki ajándékaikat, és nem utolsósorban oklevelet biztosítva számukra. A **felvételi időpontja 2019. október 5.,** d.e. 10 óra a krasznai baptista imaházban. További részletek a szilágysági baptista missziókerület **Facebook-oldalán,** illetve a **0735 502 222-es** telefonszámon, és a **szbbibliaiskola@gmail.com** email címen. Szeretettel várunk minden kedves jelentkezőt, legyen az fiatal vagy középkorú! **(A Bibliaiskola vezetősége)**

HELYESBÍTÉS. Augusztusi lapszámunkban tévesen írtuk id. Horváth Ferenc temetésének időpontját, amelyre nem január, hanem június 15-én került sor Nagyváradon. (Szerk.)

A HÓNAP ÁHÍTATA

A Gyülekezet ragasztója a szeretet

– Róm 14:1-4 (14:1)

A Gyülekezet Krisztus teste. Krisztus testének tagjai pedig azok az újjászületett és megváltott emberek, akik elindultak a szentek tökéletesítése útján, a Krisztushoz való hasonlóság útján, amíg kiábrázolódik bennük a Krisztus. Ez azonban egy folyamat, ami csak akkor fejeződik be, amikor az Úrhoz költözünk.

Krisztus gyülekezetének tagjai e folyamat különböző szintjein vannak. Némelyeknél éppen a hit ereje hiányzik vagy mutatkozik kevésnek bizonyos helyzetekben. Erre a megoldás nem az ítéletés, dorgálás vagy visszautasítás, hanem a befogadás szeretet által. A szeretet légköre az az összetartó erő, az a ragasztó, amely összetartja a gyülekezetet akkor is, ha egyébként sokmindenben különböznek egymástól. Az pedig, hogy a szeretet megmaradjon és erős legyen Isten népe között csak úgy lehetséges, ha nem egymás hiányosságára és gyengeségeire nézünk, hanem Jézus Krisztusra, és minden nap hálát adunk hűséges és el nem fogyó szeretetért. Meg tudod-e magyarázni, hogy Jézus miért szeretett úgy téged, hogy az életét adta érted? Valóban megérdemelted, hogy Krisztus ilyen nagyon szeressen téged? A testvéreidet sem azért kell befogadnod, elfogadnod és szeretned, mert olyan szeretreméltóak, hanem azért, mert a megtérés és a Szentlélek által ők is ugyanannak a Mennyei Atyának lettek az örökösei, akinek te is. Értük is meghalt Krisztus. Tehát ők is ugyanolyan drága áron lettek megváltva, mint te.

Egy gyülekezetben csak akkor teljesedik ki a béke és a szeretet, ha a tagok ugyanazzal a meg nem magyarázható, el nem múló szeretettel szeretik egymást amellyel Isten is szereti őket. Ennek a forrása pedig maga Isten, mert Ő maga a szeretet. Merítsünk ma is ebből a szeretetből és adjuk tovább látható gesztusokban is, mert nem csak beszédben áll az Isten országa.

– Miben nyilvánult meg legutóbb a szereteted a családotod iránt? (1Tim 5:8)

– Mikor és hogyan mutatkozott meg legutóbb a szereteted lelki testvéreid és barátaid iránt? (Péld 18:24, Lk 10:27, ApCsel 4:32-34)

– Mikor és hogyan nyilvánult meg legutóbb a szereteted az ellenségeid iránt? (Mt 5:43-48)

Balogh Ferenc lp., Hadad, Áhítat – 2019

Egy szív a megtört szívűekért

Hogyan lehetséges tudni, mi Isten terve az életedre nézve? Mindig azon tűnődtem, hogy az életem miért követ más utakat, mint a körülöttem élőké. Gyerekként hiperaktív voltam, nem sétáltam egyik helyről a másikra, hanem futottam vagy ugrottam. Nem is tudnám megszámolni, hogy hányszor hallottam a következő mondatot: „Lisa, lassíts!” Az élet egy kusza ösvénynek tűnt és sosem nyert értelmet számomra.

Az egyetem után a barátaim mind találtak teljes idejű állást és úgy tűnt, hogy mindannyian megvalósítják az álmaikat. Míg ők sikeresek voltak, addig én két vagy három részmunkaidős állást töltöttem be. Arról álmodtam, hogy sportriporter leszek, de ez nem valósult meg, helyette életmentő lettem a helyi uszodában. Úgy éreztem, hogy az életem zátonyra futott. Egyetlen dolog hozott lázba: az évenként megtett missziós utak Magyarországra, ahol nyári táborokban önkénteskedtem.

Először 2010-ben látogattam el Debrecenbe, ahol angolt tanítottam a tábor keretein belül. Ebben a táborban találkoztam Russell Chunnal, aki sokféle ifjúsági szolgáltatásban vett részt: kosárlabda csapatok szervezésében, árvaházi misszióban és angol nyelvtanításban. Hat vagy hét árvát hozott el a táborba egy észak-magyarországi gyerekotthonból, a többi résztvevő „normális” családból jött. Valahogy minden étkezésnél és foglalkozásnál ezek a gyerekotthonból származó gyerekek mellett kötöttek ki. Ugyannyira vonzódtak hozzám, mint amennyire én hozzájuk.

Minden évben, amikor visszatértem Magyarországra, egyre nagyobb figyelmet szenteltem ezekre a megtört szívű gyerekekre. Hallottam történeteket öngyilkosságokról, részt vettem egy kisfiú temetésén, aki szívelégtelenségben halt meg, és láttam tizenéveseket a drog és az alkohol fogásába esni. Viszont láttam fiatalokat, akik küzdenek azért, hogy kiutat találjanak. Számukra is van remény akkor, ha megtalálják a Megváltót, aki értük halt meg és jobban sze-

reti őket, mint amennyire ez a világ tudná. Megláttam, hogy milyen hihetetlenül szépek ezek a gyerekek és mennyire tudatában vannak annak, hogy ez a világ ellenük dolgozik.

2015-ben hat hónapot töltöttem gyakornokként a GoodSports International szervezetnél Magyarországon. Más emberként tértem vissza New Jerseybe. Abban az évben a vezető, Russel Texas államba kellett költözzön a családjával. A szolgálat nagyon lelassult, majdnem le is állt. Két évvel később kaptam egy telefonhívást a GoodSports nemzetközi igazgatójától, amelyben arról kérdezett, hogy megfontolnám-e a szolgálat újrakezdését. Megrémltem, de a szívem mélyén tudtam, hogy Isten erre hívott.

Elköteleztem magam, hogy Magyarországon éljek egy évig, így a családomat hátrahagyva a szolgálatba vettem magam. Amióta Magyarországra költöztem, 2018 márciusa óta, végignézttem, ahogyan a gyerekek számtalan harcot vívnak meg. Minden gyerek páratlanul tehetséges, hihetetlenül értékes. Három gyermekotthonban szolgálunk, és ezen a nyáron lehetőségünk volt mindegyik otthonnak egy-egy tábort szervezni. Sok figyelmet kaptak a gyerekek a keresztény önkéntesektől az Amerikai Egyesült Államokból, Romániából, Észak-Afrikából és Magyarországról. Hallottak arról az Istenről, aki szereti őket, és arra vágyik, hogy kapcsolata legyen velük. Érezték, hogy mi a feltétel nélküli szeretet, és láttunk csodákat elkezdődni. Láttunk gyerekeket, akik eldöntötték, hogy Istenbe vetik a bizalmukat. Meghallgattuk a történeteiket és elkezdtek bennünk is jobban bízni. Meséltek a harcaikról, és arról, hogy milyen érzés a társadalom legaljára kerülni. Meséltek az érzéseikről, hogy hogyan próbálnak sikeresek lenni, de a család és az otthon hiányában mindenki lenézi őket. Néha úgy érzik, hogy háromszor olyan keményen kell dolgozzanak, hogy fejlődést érejenek el, de még akkor sem kapnak támogatást és segítséget. Álmaikról is beszéltek, hogy milyen változást akarnak elérni a világban, hogy újra egyesülni akarnak a családjáikkal, jót akarnak tenni. Láttam Istent, ahogyan megváltoztatja a szíveket, és nem cserélném el semmilyen sikerrel, amit az Államokban érhettem volna el az egyetem után. Ha megkaptam volna az állást, amiről álmodtam, soha nem ismertem volna meg annak az örömét, hogy ezt halljamegy 12 éves gyerektől, akinek a múltja olyan fájdalmas, hogy le sem tudom írni: „Meg vagyok mentve!” Nem ismertem volna meg azt a szívszorító szeretetet több mint 50 fiatal iránt, akikre a saját gyermekeimként tekintek.

Ilyen gyerekek a világon mindenhol vannak, ha kinyitjuk a szemünket, és engedjük Istennek, hogy szóljon a szívünk-höz, legalább egyet közülük tudni fogunk szeretni. **(Lisa Prins, Debrecen)**

Nagyon hálás vagyok Istennek azért, hogy egy hétig résztvehettem mint önkéntes a GoodSports alapítvány táborában, amely lakóotthonban élő gyerekek, fiatalok számára volt megszervezve. Isten talán még soha nem formált embereken keresztül ennyire, mint ez alatt a pár nap alatt. Egyik alkalommal az asztalnál ülve beszélgettem a táborozókkal, amikor egy lány a szemembe nézve megkérdezte: „Te családban élsz?” Mire én, mintha ez a világ legtermészetesebb dolga volna, válaszoltam: „Igen”. Ő erre őszinte csodálattal azt felelte: „De jó neked!” Ez volt az első olyan alkalom, ami nagyon elgondolkodtatott. Mindaz, ami számunkra annyira természetes és egyértelmű, számukra nem mindennapi dolog. Ha ezek a gyerekek azt érzik, hogy törődnek velük, akkor megnyílnak, képesek ragaszkodni és szeretni. Nem gondoltam volna, hogy Isten rajtuk keresztül ennyi mindent fog megváltoztatni bennem. A saját magam és a világ által felépített előítéletek teljesen lerombolódtak. Hálás vagyok azért, hogy ezeket a gyerekeket megismerhettem. Jobban megtanultam értékelni azokat a dolgokat, amelyek sokszor természetesnek tűnnek, másnak viszont kiváltságot jelentenek: ha rövid ideig is, de megérezni, hogy tartozol valahová. Ha Isten úgy találta ki, hogy itt a földi életben is fontos családban nőni fel, akkor mennyivel inkább fontosabb a mennyei család részese lenni! **(Király Panna, Barót)**

Kedves olvasó!

Nagy Hunor vagyok, testépítő-világbajnok voltam, és megtértem. Nagyon sok lehetőségem volt személyi edzőként Istenről beszélni az embereknek. Azt hittem, hogy ennyi a küldetésem: sportolóknak, fiataloknak, fogyni vágyó hölgyeknek beszélni az igazságról. Tettem is örömmel és rendíthetetlenül. Ki hirdesse a kopasz kigyúrt embereknek Istent, ha nem én? – gondoltam. Teljesen a helyemen éreztem magam. Aztán egy alkalommal Magyarországon egy amerikai misszionárius lány, aki otthonban élő gyerekekkel dolgozik, meghívott, hogy tartsak egy motivációs előadást két árvaházban. Ez volt az első érintkezésem az árvamisszióval. Láttam valakit, aki otthagya Amerikát, hogy árva gyerekeket szeressen eldugott helyeken. Fél évvel később egy barátom elhatározta, hogy valami jót akarni tenni. Felhívott, hogy Csíksomlyón szervez egy árvagyerekek táborát. Itt a legnagyobb segítség jelen lenni. Ott lenni személyesen, megismerni a gyerekeket, a barátjukká válni. Adni nekik az időnkől. Beköltöztem egy hétre a gyerekekkel a táborba. Együtt aludtunk, együtt mostunk fogat, együtt mentünk kajálni, beszélgettünk és játszottunk. Tanítottuk a hálát, a megbocsátást, és a jó erejét a rossz fölött. Nem terveztem, de belecsöppentem egy mun-

kába, és tudtam, hogy nincs visszaút. Újra megtapasztaltam egy bibliai igazságot: „az aratnivaló sok, de a munkás kevés”.

Az első táborot mindenféle képzettség nélkül vezettük le, négy átlagember. Sokat imádkoztam és böjtöltem érte, mert úgy éreztem, katasztrófa lesz belőle. De Isten gazdagabban megáldotta, mint én kérhettem. Azóta három táboron vagyok túl összesen. Rengeteg élettörténetet ismertem meg. Van aki alkoholista, drogfüggő szülők mellett nőtt fel, bántalmazásokat szenvedett el a saját szüleitől, mielőtt otthonba került. Van, akinek nagyszerű családja volt, de először meghalt az édesanyja rákban, egy év múlva az édesapa belehalt a bánatába és az alkoholba. Azt kérdezte egy ismerősöm: „hogyan bírod ezeket hallgatni?” Nem bírnám nem hallgatni. Ezek a lelkek itt vannak körülöttünk és szenvednek. A világ egyszerűen gondolkodik:

minél több élvezetet belepréselni az életbe. Drága autó, drága nyaralás, menő fotók a közösségi oldalakra, hogy más is lássa, milyen jól megy nekem.

Addig viszont nem lehetsz boldog, amíg egy szenvedéssel teli társadalomban élsz. Még akkor sem, ha te ezt a boldogtalanságot egy kényelmes életből nézed végig. Aki elveszíti az életet, megtalálja azt. De hogy vagyunk ezzel mi, hívők? Isten egy cselekvő életre hívott el, hívőként távol kell állnunk a gonosz hatalmától, de vele szemben. Vagyis a jót kell erősíteni. Rengeteg területen lehet szolgálni, én ebben találtam meg, és hívok mindenkit, hogy jöjjön, szervezzünk táborokat, szeressük és neveljünk árva gyerekeket és erősítsük a jó hatalmát, a világosságot egy sötét világban!

Nagy Hunor, Csíkszereda

„Menjünk ki tehát őhozzá a táboron kívülre, az ő gyalázatát hordozva.(...)” „A jótekonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban győnyörködik az Isten” (Zsid 13: 13, 16). Te mit teszel?

Összeállította **Trinfa Johanna és Gál Szilvia**

■ Ez év június 11-én vettünk búcsút Kémeren † **Kátón József** testvérünkötől, aki Alkotójától 82 esztendő-t kapott. Öröm és hála tükröződött testvérünk életében, amióta személyesen találkozott azzal, aki az ő bűneit is eltörölte, megbocsátotta.

Testvérünk hűsége az Úr és a gyülekezet iránt példa marad a hátramaradottak számára. Utolsó heteit fizikai gyengeségben töltötte, de lélekben hűséges maradt Megváltójához mindvégig. A temetésen Isten bátorító ígését Pardi Félix lp. testvér hirdette a Préd 7:1 alapján, kihangsúlyozva, hogy a hívő ember számára életének utolsó napja igazából a legjobb napja. A viszontlátás reményében búcsúztunk testvérünkötől kívánva Istenünk gazdag vigasztalását a gyászoló család és a gyülekezet számára. **(Pardi Félix lp.)**

■ 2019. augusztus 5-én Szilágyperecsenben kísértük utolsó útjára † **Józsa Erzsébetet**. Testvérnőnk 1925. szeptember 25-én született Kulcsár Ferenc és Teréz harmadik gyermekéként. 1943-ban alámerítkezett Szilágynagyfaluban, házasságot kötött 1952-ben Józsa Bélával. Házasságukat az Úr három gyermekkel áldotta meg. Sajnos házasságban csak 14 évet éltek, mert a testvérnőnk férje 1966-ban egy tragikus baleset áldozata lett. 54 évet élt özvegységben, ez alatt a három gyermeket sok nehézség között nevelte, az Úrban vetett hittel és bizalommal. A temetési istentiszteleten a vigasztalás üzenetét Borzasi Pál lp. hirdette a 2 Tim 2:8 alapján, a nekrológot Bálint Pál lp. ismertette, a temetőkertben pedig Borzasi István lp. hirdetett ígét a Róm 8:28 alapján. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot! Emléke legyen áldott! **(Bálint Pál lp.)**

■ 2019. augusztus 22-én Diószegen kísértük utolsó útjára † **Zsisku Lajos** nyugalmazott lelkipásztort, akit az Úr életének 89. évében, hosszú szolgálati idő után hívott haza. Temetése a diószegi baptista imaházban került sor, amely zsúfolásig megtelt

a végtisztességet tevőkkel. A gyászoló család tagjai mellett a környék gyülekezeteiből is sokan eljöttek, hogy búcsút vegyenek elhunyt testvérünkötől. Volt szolgatársai közül is, aki tehette jelenlétével juttatta kifejezésre a gyászoló özvegygel és családdal való együttérzését. Az alkalom a helyi lp. imájával vette kezdetét,

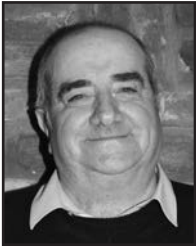
ami után az Ézs 61:1-2 verseivel vigasztalta és köszöntötte a gyászolókat és a végtisztességet tevő gyülekezetet, majd elhunyt testvérünk életútját ismertette.

Vigasztaló igei üzenettel szolgáltak Fazakas Görgy, Szűcs Sándor, Szabó László, Papp Dezső, Albert I. Zsolt, Rákosi Jenő székelyhídi ref. lelkész, esperes, Bara László helyi ref. lelkész és Bodor Sándor lelkipásztorok, amelyek között egy összevont énekkar szolgált Bokor Barnabás karnagy testvér vezetésével. A székelyhídi református kórus is énekelt. Az imaháznál tartott gyásztisztiszteletet a *Feltámadt hős* c. énekkel és Kovács Gyula ny. lp. imájával ért véget. A temetőbe a szalárdi fúvószenekar szolgálata mellett vonultunk ki, ahol Bányai János lp. imája után Budai Lajos, Veress Efraim és Kiss Zoltán lelkipásztorok szóltak Isten Igéjéből, majd Szabó Mihály ny. lp. imája után az elhantolás következett, ami alatt a szalárdi fúvószenekar szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló özvegy és család részére. **(Kiss Zoltán lp.)**

Nekrológ. **ZSISKU LAJOS** 1930. szeptember 11-én született Albison, 5 gyermekes református családban. Évek múltán családjával együtt Asszonyvásárára költöztek. 1945. december 26-án, karácsony II. napján elment a helyi baptista gyülekezetbe, ahol az Úr megszólította, amire ő igennel válaszolt és életét Jézus Krisztusnak adta. 1947. június 17-én örömmel vállalta a bemejtést a székelyhídi baptista imaházban Szabó Károly körzeti munkás által. 1950. őszén felvételt nyert a Bukaresti Baptista Teológiai Szemináriumba. Két héttel tanulmányai elkezdése után haza kellett jöjjön, mivel behívót kapott a katonai szolgálatra. 1951. június 28-ától kisebb megszakításokkal 40 hónapot töltött munkaszolgálaton. 1955. októberében újra kezdte teológiai tanulmányait, amit 1959. július 13-án sikeresen be is fejezett. 1960. december 7-én kötött házasságot a csokalyi baptista gyülekezetből Győri Irén-kével, majd együtt Diószegre költöztek. Házasságukat Isten 6 gyermekkel áldotta meg. 1959. augusztusától a gertyenyési körzetben, 1961-től pedig a diószegi körzetben teljesít lelkipásztori szolgálatot. 1963-tól a diószegi körzet mellett 4 éven keresztül végzett ügykezelő szolgálatot az érszöllősi körzet gyülekezeteiben Balla Dávid lp. helyett, akitől megvonták a lelkipásztori szolgálatot. Ebben az időben gyakran szolgált Nagyfaluban és Perecsenben is, mivel Kiss László lp. -t az ébredés miatt börtönbe zárták. 1968. január 11-én a szalontai körzet gyülekezeteitől kapott lp. -i meghívást, amit 6 éven keresztül végzett. Eközben lelki munkáshiány miatt két ízben, 8 évig látogatta a szalárdi körzet gyülekezeteit is. A rendszerváltást követően 1991-ben, 30 évi aktív szolgálat után nyugdíjba vo-

nult. Nyugdíjasként az újra alakult Magyar Baptista Szövetség megbízásából 1992–2000 között, két ízben, 8 évig volt a székelyhídi körzet 3 gyülekezetének ügykezelője. 2007–2018 között 11 éven át Diószegen a gyülekezet megbízásából testvérünk látta el a gyülekezet előljárói feladatát is. Életének 89. évében, 58 év házasság után, 2019. július 20-án reggel visszaadta lelkét Teremtőjének.

■ † Bödő Zoltán 1955. március 13. született Biharon, ahol gyermekkorát is tölti. Házasságot köt Zih Jolánkával, és Mihályfalvára került. Házasságukat Isten négy gyermekkel (Jolánka, Zoltán, Benjámin és Gedeon) és hat unokával áldja meg. Gépkocsivezetőként

dolgozik a malomnál és az Arovit gyárnál, majd egy szívinfarktus következtében betegnyugdíjazták. Amíg egészsége engedi, előszeretettel szolgál a mihályfalvai körzetben az éppen aktuális lelkipásztornak. 1988-ban felavatják diakónusnak, majd kilenc éven keresztül gyülekezetvezető. A 2000-es évek elején kapcsolatba kerül a Cigánymisszió Alapítvánnyal, amellyel együttműködve értékes munkát végez az Érmelléken. Gyülekezetet plántál, missziózik és a romániai Cigánymisszió elnöki feladatait is végzi egy ideig. 2007-ben felavatják lelkipásztornak, így szolgál egészen addig, amíg betegsége megengedi. 2011 tavaszán egy kivizsgálás során kiderül, hogy csontvelő rákja van, ugyanennek az évnek az őszén elkezdődik egy kezelési sorozat, ennek ellenére folyamatosan leépül fizikailag, lelkileg azonban erősödik. A kezeléseket követően a veséje felmondja a szolgálatot és dialízisre kerül, majd végül fizikailag teljesen összeomlik és 2019. május 21. hajnalán Megváltója haza hívja. Szolgatársai közül többen eljöttek a temetésre, és imával vagy igei üzenettel szolgáltak. A kápolnánál Bálint Pál lp. kezdőimája után Szűcs Sándor lp. az 1Pt 5:1–4, Szűcs Dániel a Fil 3:12, Szabó László lp. a 2Móz 32:30, Bányai János lp. a Fil 1:21, a Cigánymisszió részéről Dan László tv. a 2Kor 12:9, Nagy Kornél tv. a Jel7:9, Gábor Rupai lp. a Lk 2:29–30, Elekes József lp. a Dán 12:13 alapján mondott vigasztaló üzenetet, majd Módi Miklós lp. imájával ért véget a kápolnánál az alkalom. A sírnál Fazakas György lp. kezdőimája után Kovács József lp. a Kol 3:1–4, Kiss Zoltán lp. a Jn 11:21, Kajcza János lp. a Jn 11:27 alapján szolgált, majd Novák Zsolt imádkozott. Énekekkel a helyi énekkar és a környékről eljött testvérek szolgáltak. Kívánjuk Isten vigasztaló kegyelmét a gyászoló feleségnek és családnak és imádkozunk, hogy Isten rendeljen új munkást az Ő munkájába! (Papp László lp.)

A BIBLIA FÉNYÉBEN (26.)

Ruhavásárlás

A ruhavásárlás, ruhaválasztás felettébb nehéz, mióta az unisex öltözetek kerültek forgalomba. Ennek oka a ruhák szabásánál alkalmazott túlzott szexuális orientáltság, és a vásárló csökkent önértékelése. Az ilyen öltözet frusztráltságot vagy büszkeséget eredményez. Korunk divatja arra tanítja a nőket, hogy testüket árulhatják, mert úgy valósítják meg önmagukat, ha követik a szívüket. Így öltözetük kihívóvá, agresszív válik, ami arra késztet, hogy a szexuális életet a házasság előtt és azon kívül éljék meg. Az ilyen öltözet kiszolgáltatja a nőket (és a férfiakat) saját ösztöneiknek és érzelmeiknek, de nem vezet boldogsághoz. A férfiak számára (is) nehezebb tisztának maradni gondolatban és tettben. A mély dekoltázsok, kihangsúlyozott csípők, feszülő farmernadrágok látványa alattomos ösztönöket, testi indulatokat szít. A divat változékony, fogyasztói szemléletre ösztönöz, időigényes és költséges. Ha jól állna is valakinek az aktuális divat, az mindig csak a hiúságot szolgálja.

A szexualitás nem bűn, de annak helye a házasságban van. Azon kívül parázناسágnak, önzésnek, házasságtörésnek minősül. A hatodik parancs, a „Ne paráználkodj!” éppúgy a javunkat szolgálja, mint a többi. Megőrizni tisztaságunkat a házasság előtt és azután a mai világban azt jelenti, hogy szembe kell úszni az árral az öltözködésben is. Épp ezt kéri tőlünk Isten. A világ normái nem a mi normáink, mert azok nem egyeznek Isten igéjével. Frusztráltságból, családdrombolásból nem lehet egészséges közösséget építeni.

A hívő nőnek nem kell eltakarnia szépségét, de ne öltözzön úgy, hogy az másokat kísértésbe vigyen. Nem a világi divatot kell követni, mert annak lényege a szexualitás kihangsúlyozása. A célszerűséget kell követni, amelynek lényege a tisztesség és szemérmesség. Csak úgy nézhetsz a szemébe nézni bárkinek, ha nem vakít el a dekoltázs. Nem kell slaposnak vagy trehányknak lenni, de az mindig értékesebb, ami takarásban marad, mint az, amit közszemlére tesznek.

A feszes, rövid vagy kivágott ruha sem nem illendő, sem nem szemérmes. Ha valaki csitrinek öltözik, attól még nem lesz fiatalabb! (Csak a kontraszt lesz nagyobb.) Az öltözködés is kommunikáció: önmagunkat kommunikáljuk vele mások felé. Szavaink és öltözetünk legyenek összhangban. Nem attól szép vagy nem szép egy nő, hogy milyen a külseje, hanem attól, ami kisugárzik a belsejéből. A külsőt meg lehet változtatni, míg a belső ugyanaz marad. (Dr. Borzási István)

Tanítva tanulni

Észak-amerikai fiatalok Erdélyben

Isten világos misszióparanccsal küldött a szolgálatba, de hajlandók vagyunk-e megfizetni a tanítványosság árát? Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség kezdeményezésére a torontói, a denveri, a chicagói, a new yorki, a clevelandi és a floridai Venice gyülekezetek fiataljaiból egy olyan csoport utazott idén Európába, amely kész volt betölteni a pünkösdi prédikációban elhangzó kijelentést: „és lesztek nékem tanúim... a föld végső határáig” (ApCsel 1:8).

A céljuk a roma misszióba való bekapcsolódás volt, tehát július 22–26 között vakációs bibliahetet tartottak, délelőttönként az érmihályfalvi roma baptista gyülekezetnél, délutánonként pedig a szaniszlói roma baptista gyülekezetnél. A csoportot elkísérték Kulcsár Attila floridai és Püsök Dániel torontói lekipásztörök is.

A hét témája így hangzott: „Találkozás Jézussal”. Minden nap Jézus életének egy-egy állomásánál időztünk és a missziós csapat mellett a helyi magyar baptista gyülekezet fiataljai is kivehették részüket a munkából. Nap-nap után fel kellett ismernünk azt a tényt, hogy tanítva mi is tanulhatunk, illetve, hogy az ilyen jellegű szolgálatok felnyitják szemünket a másokra való odafigyelésre. A roma gyerekek szíve nyitott volt az ige magvak befogadására, főképp a krisztusi szeretet megnyilvánulásáért sóvárogta. Lelkesen várták a foglalkozásokat és gyermeki őszinteséggel vallottak magukról.

Ezen a héten nemcsak a gyerekek életét vette kézbe a Mester, hanem a szolgálókat is, és formálódhattunk az áldott kezek alatt. Láthattuk beteljesedni az isteni ígéretet, miszerint „irgalmasságot cselekszik ezerízígen azokkal, akik Őt szeretik” (2Móz 20:6).

Hisszük, hogy a hét áldásai nem maradnak rejtve és e misszió által is megáldatik a környék. Ez a vakációs bibliahet olyan volt, mint a Megdicsőülés-hegyi megtapasztalás, mégsem maradhatunk a hegyen, hanem követnünk kell a Jó pásztor hangját, hogy megértsük

merre terelget. Péter is azt akarta, hogy ott maradjanak a hegyen, de az Ő útjai magasabbak a mi útjainknál (Ézs 55: 9). Mi gyakran szeretnénk, hogy a hegyek elmozduljanak utunkból, pedig Ő arra bátorít, hogy megmásszuk azokat. Ez egy kemény küzdelem és lépésről lépésre haladhatunk, ha taníthatóak maradunk. Is-ten számít ránk a missziójában.

Kelemen Lilla, Érmihályfalva

Gyermekalkalom Szaniszlón ↑

↓ Az amerikai fiatalok a magyar parlamentben

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége
Elnök: Pardi Félix

Főszerkesztő: Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza
410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.

E-baptifon: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzárta: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605